

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.186/2015/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2016. év március hó 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A közokirat-hamisítás büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.9318/2014/13. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott lakcíme: 1.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. május 7. napján kihirdetett 11.B.VI-VII.33.830/2013/9. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 3 rb. közokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c/ pontja) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 180 óra közérdekű munkára ítélte, azzal, hogy azt fizikai munkakörben kell végrehajtani.

Az ellene 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c/ pontja) miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségéből 85.298 forint megfizetésére, míg a fennmaradó 24.432 forint vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére további 1 rb. közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában a bűnösség megállapítása végett és hosszabb tartamú közérdekű munka kiszabásáért, míg a vádlott és a védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. május 5. napján kihirdetett 22.Bf.9318/2014/13. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. tv. 274. (1) bekezdés c/pontja), melyet mint bűnsegéd követett el.

A 3 rb. közokirat-hamisítás büntetének minősített cselekmény vonatkozásában megállapította, hogy abból 1 rb.-t a vádlott bűnsegédként követett el.

A vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetést 30 napban állapította meg és kötelezte a vádlottat ezen túlmenően mind az első-, mind pedig a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére is.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

A fellebbezést a vádlott védője írásban is részletesen megindokolta. Beadványában kiemelte, hogy a másodfokon eljáró bíróság két esetben bűnsegédként történő elkövetést állapított meg a vádlott terhére. A védői álláspont szerint azonban a vádlott hozzájáruló kijelentése önmagában nem értékelhető bűnsegédi magatartásként, mert ezzel nem segítheti elő, hogy valótlan adat kerüljön közhiteles nyilvántartásba.

Erre ugyanis abban az esetben is sor kerülhetett volna, ha a vádlott kifejezetten tiltakozik az okirat felhasználása és a cégnyilvántartás felé történő bemutatása ellen.

Álláspontja szerint a Kft1. esetében a vádlottnak nem is lehetett tudomása arról, hogy ilyen okirat elkészült, így arról sem, hogy az bemutatásra ezáltal pedig a cégnyilvántartásba bejegyzésre került.

A védő érvelése szerint még abban az esetben sem lenne megállapítható a vádlott terhére a bűncselekmény elkövetése, ha szakértői bizonyossággal megállapítható lett volna, hogy a kérdéses okiratot a vádlott írta alá.

A bűncselekmény elkövetésének és a vádlott bűnössége megállapításának feltétele ugyanis, hogy a vádlott kifejezetten tudja azt, hogy az okiratokat közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzés végett fel lesznek használva.

Ezzel szemben a védő álláspontja szerint a feltárt bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a vádlott nem tudhatott az okiratot további sorsáról és ilyen tényre utaló bizonyíték sem merült fel, vagyis még közvetett módon sem lehet erre következtetést levonni.

Nem merült fel ugyanis olyan adat az eljárás során, amely szerint ezt a tényt bárki közölte volna a vádlottal.

Az eljárás során azt sem lehetett megállapítani, hogy az okiratok egyáltalán milyen úton jutottak el a Cégbírószághoz.

A védő álláspontja szerint csak kizárólag jogi végzettséggel rendelkező személy számára lehetett volna nyilvánvaló, hogy ezek az okiratok közhiteles nyilvántartás részét fogják képezni, a vádlott azonban ilyen végzettséggel nem rendelkezik, emellett ez irányú tapasztalattal sem rendelkezett, hiszen nem volt ügyvezető, így a gazdasági életben szokásos eljárásokról semmiféle ismerettel nem rendelkezett.

Mindezeket figyelembe véve a védő álláspontja szerint a vádlott bűnösségének megállapítására anyagi jogszabály sérelmével került sor.

A kiszabott büntetés tekintetében hangsúlyozta, hogy a jelentős időmúlásra és a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel aránytalanul súlyos büntetést szabott ki a másodfokú bíróság, mivel álláspontja szerint a pénzbüntetés is elegendő lett volna a vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez.

Utalt a védő arra is, hogy a bűnügyi költség viselésére kötelező ítéleti rendelkezés is méltánytalan. Ezzel kapcsolatosan azzal érvelt, hogy a másodfokú bíróság új igazságügyi írásszakértőt rendelt ki, nyilvánvalóan azért, mert álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban részt vett az igazságügyi írásszakértőtől véleményére nem tudott ítéleti tényállást alapozni. Erre tekintettel azonban mindenképpen méltánytalan az a rendelkezés, mely szerint a vádlott köteles az írásszakértőtől közreműködésével kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Végezetül ugyancsak a büntetés kiszabása tekintetében hivatkozott a védő arra is, hogy a vádlott felesége 2015. augusztusára gyermeket vár, így a gyermek eltartásáról történő gondoskodás további enyhítő körülményt jelent a vádlott javára.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.631/2015/1. számú átiratában és az ügyészség képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a megállapított tényállás megalapozott, azt alappal egészítette ki a másodfokú bíróság a másodfokú eljárás során felvett bizonyítás eredményeként, így irányadónak kell tekinteni a harmadfokú eljárásban is.

A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmények jogi minősítése és törvényes, a büntetés pedig arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a perbeszédét az írásban előterjesztettel egyezően adta elő. Ismét hangsúlyozta, hogy az ítéletábra vegye figyelembe a vádlott személyi körülményeit és értékelje enyhítő körülményként az időközben megszületett gyermekét is.

A vádlotti és védői fellebbezéssel megtámadott másodfokú határozatot az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül a harmadfokú bíróság abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első- és a másodfokú bírósági eljárásban betartották-e, illetve, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e vagy sem.

Ennek során megállapította, hogy mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság betartotta a vonatkozó perrendi szabályokat.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta az ügy elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte és tényből tényre is többnyire helyesen következtetett.

A Fővárosi Törvényszék a tényállás kisebb mértékű megalapozatlanságának kiküszöbölése és a tényállás pontos tisztázása végett tárgyalást tartott és újabb igazságügyi írásszakértői véleményt szerzett be.

A felvett bizonyítás eredményeként megállapította, hogy a nyomozás során az igazságügyi írásszakértő1, illetve a másodfokú eljárásban az igazságügyi írásszakértő2 véleménye között lényegi eltérés nem volt, így a két szakértő együttes meghallgatására a másodfokú eljárás során nem is volt szükség.

Ugyanakkor az írásszakértő2 által készített írásszakértői vélemény alapján módjában állt a Fővárosi Törvényszéknek a tényállást tovább pontosítani, és kétséget kizáróan megállapítani, hogy a vádlott két esetben - a Kft2., valamint a Kft3. vonatkozásában - saját maga írta alá a tanúl nevében a székhely használattal kapcsolatos változásbejegyzési kérelmet.

Az ítéleti tényállást a felvett bizonyítás eredményeként a Fővárosi Törvényszék a Be. 352.§ (1) és (2) bekezdésében írtak szerint kiegészítette, pontosította és részben az elsőfokú ítéletben megállapítottól eltérő tényállást állapított meg.

Az így kiegészített tényállás már mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és hibáktól, így a Be. 388.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlottnak 2015. június 15-én gyermeke született, akinek az eltartásáról feleségével együtt gondoskodik.

A bizonyítékok értékelése körében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének, a mérlegelési tevékenységét azonban a másodfokú bíróság nem fogadta el.

Az elsőfokú eljárás során bevont írásszakértő ugyanis nem adott egyértelmű választ arra, hogy mely változásbejegyzési kérelmeken szerepelhet kétséget kizáróan a vádlott aláírása.

A másodfokú eljárás során felvett bizonyítás keretében beszerzett igazságügyi írásszakértői vélemény azonban már objektív, természettudományos alapokon nyugvó megállapításai alapján megdöntötte azt a mind az első-, mind pedig a másodfokú eljárás során előterjesztett vádlotti védekezését, mely szerint a vádlott soha, egyetlen okiratot, illetve nyilatkozatot személyesen nem írt alá, hanem csak kizárólag levelezési címet ajánlott fel az ismeretlen személynek.

Ezzel a vádlotti állítással szemben az igazságügyi írásszakértői vélemény szerint két esetben kétséget kizáróan megállapíthatóvá vált, hogy a székhelyváltozás tekintetében előterjesztett

változásbejegyzési kérelmet, mely okiratnak a címe „hozzájáruló nyilatkozat székhelyhasználatához” volt, a vádlott maga, saját kezűleg írta alá.

Mindebből következően helytálló logikai következtetéssel állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy a másik két esetben ellenszolgáltatás fejében a vádlott a hozzájáruló nyilatkozatával, segítséget nyújtott ahhoz, hogy fiktív székhely kerüljön bejegyzésre a cégnyilvántartásba.

Mindezek alapján a harmadfokú bíróság is bizonyítottanak látta a vádlott terhére rótt bűncselekmények elkövetését.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a Fővárosi Törvényszék a vádlott bűnösségére és a terhére rótt cselekményeket is törvényesen minősítette.

Helytálló volt a másodfokú bíróság érvelése a tekintetben, hogy abban a két esetben, amikor a vádlott az édesanyja nevében aláírta a hozzájáruló nyilatkozatokat, akkor nyilvánvalóan tisztában volt azzal is, hogy a cégnyilvántartásba valótlán adatok bejegyzésére kerül majd sor, így tettesként valósította meg a Btk. 274.§ (3) bekezdés c/ pontjában írt közokirat-hamisítás bűntettét.

Abban a két esetben pedig, amikor csak hozzájárulását adta ahhoz, hogy a változásbejegyzési kérelmen az édesanyja lakása kerüljön feltüntetésre, azonban a nyilatkozatot nem írta alá, ugyanezt a cselekményt bűnsegédként követte el.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság túlnyomórészt helytállóan sorolta fel a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, azokat azonban az 56/2007. BK. vélemény II/2. pontja alapján pontosítani szükséges azzal, hogy további enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást, valamint azt a körülményt, hogy a vádlottnak időközben gyermeke született, akinek az eltartásáról gondoskodik, míg további súlyosító körülményt jelent a bűnösségi kör bővülése.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék által kiszabott büntetés szükséges, de egyben elégséges is a vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez, így annak további enyhítése nem indokolt.

Megállapította az ítélőtábla, hogy a Fővárosi Törvényszék a járulékos kérdésekben is törvényesen rendelkezett.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság határozatát a Be. 397.§ alapján, helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Budapest, 2016. év március hó 25. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

dr. Halász Irén sk.

előadó bíró

dr. Borbás Virág Bernadett sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 22.Bf.9318/2014/13. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.186/2015/8. számú végzése folytán 2016. év március hó 25. napján jogesetként emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2016. év március hó 25. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő